

Пише: Владимир Вујовић
среда, 12 новембар 2025 12:23

Народна Скупштина Републике Србије усвојила је Закон [о посебним поступцима ради реализације пројекта ревитализације и развоја локације у Београду између улица Кнеза Милоша, Масарикове, Бирчанинове и Ресавске](#)

. Овај закон, чији би прикладнији, а свакако поштенији назив у односу на овај рогобатан и крајње притворан, био Закон о рушењу зграде Генералштаба у Београду, представља последње у, сада већ непрегледном, низу противуставних, незаконитих и нестручних непочинстава напредњачке власти. На рачун таквог закона до сада је изречено низ стручних критика, са уставно-правног, грађевинско-архитектонског и културно-историјског становишта. Све те критике су више него оправдане и потпуно утемељене, те би инсистирање на тим разлозима у даљем тексту значило само понављање већ јавно изреченог, што свакако не би могло да пружи квалитативни допринос јавној критици оваквог закона и његових наступајућих последица.

Тешко оштећена у бомбардовању 1999. године, она се од репрезентативног дела југословенске архитектуре титоистичког времена претворила у симбол отпора српског народа страним завојевачима и његове борбе за националну слободу

Уместо тога, намера ми је да у овим редовима покушам да укажем како оваква идеја рушења зграде Генералштаба открива управо ону дубинску и праву вредносну, односно,

Пише: Владимир Вујовић
среда, 12 новембар 2025 12:23

боље речено, противвредносну суштину ове власти. Наиме, није спорно да је зграда Генералштаба изграђена у титоистичком периоду. Међутим, исто је тако неспорно да је она бомбрадована у току бесправне и злочиначке агресије НАТО пакта на Србију. Та агресија није имала идеолошки карактер борбе против комунизма. Управо супротно томе, она је извршена ради отимања најзначајнијег дела српске територије, замишљеног као коначни чин готово десетогодишњег западног обрачуна са Србима, који је био директно усмерен против опстанка и слободе српског народа у свом пуном историјском и просторном капацитету, са циљем његовог потпуног потчињавања. Услед деловања таквих историјских силница, садашњи значај те зграде превазилази идеолошке оквире времена у коме је она настала. Тешко оштећена у бомбардовању 1999. године, она се од репрезентативног дела југословенске архитектуре титоистичког времена претворила у симбол отпора српског народа страним завојевачима и његове борбе за националну слободу.

Таква власт је до краја преумљена у антинационалном вредносном смеру и као таква спроводи политику потпуне националне издаје, предодређену да у свом исходишту заврши потпуним сломом националне и државне идеје, како, пре свега, по питању Косова и Метохије, као тежишном политичком питању Српства данас, тако и у погледу свих осталих националних интереса српског народа

Остаци те зграде у строгом центру српске престонице упорно сведоче ту борбу и на њу нас изнова позивају. Али не само то. Као такви, они представљају и опомињуће подсећање на обавезу сваке власти у Србији да се, узимајући у обзир задата ограничења проистекла из тренутних геополитичких и свих других релевантних околности, доследно и неодступно труде и боре да се српска слобода очува, а национални интереси заштите на најбољи могући начин. Међутим, српска невоља је у томе што је у последњих 13 година на челу Србије човек и његова лична власт, који представљају политичке и идејне конвертите прве генерације. Таква власт је до краја преумљена у антинационалном вредносном смеру и као таква спроводи политику потпуне националне издаје, предодређену да у свом исходишту заврши потпуним сломом националне и државне идеје, како, пре свега, по питању Косова и Метохије, као тежишном политичком питању Српства данас, тако и у погледу свих осталих националних интереса српског народа. Услед тога је вредносна суштина и природа ове власти постала дубоко и непромењиво антисрпска.

Пише: Владимир Вујовић
среда, 12 новембар 2025 12:23

Случај зграде Генералштаба у светлу политичког конвертитства и националног самопоништавања

Пише: Владимир Вујовић
среда, 12 новембар 2025 12:23

